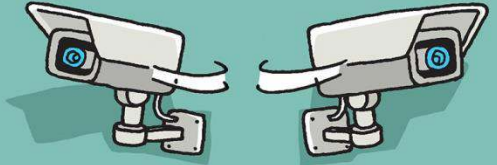

POSTKES

DERGİ

EYLÜL 2017 - SAYI: 9

FLAP!

birbirimizin OLDUK

denizkestane

hayaller & hayatlar

Yaşlanıp emekli olsak da kuyruklarda ona buna satışa çıkarak yaşpak keşke. Cümleye böyle başlayınca oldukça garip geldiğinin farkındayım ama çok büyük bir lüksten bahsediyorum aslında. Çünkü ben yıllardır o günlerin hayaliyle yaşıyorum. Düşünsenize emekli maaşınızı çekmek için sabah 04:30'da Ziraat Bankası'nın önüne gitmişsiniz. Doğal olarak o saatte banka kapalı. O saatte şehirde her yer kapalı. Bankanın açılmasını 4,5 saat beklediğiniz için çok kızgınsınız. Hem emekli, hem kızgınsınız. Zaten aksi düşünülemez. Tam hayatın yorucu temposu bitti, artık rahat edicem derken emeklilikte sinirli olmak kaderin civesi değildir de nedir allasen? Hayat sahidin sürprizlerle dolu. Saatler geçmiş, yanına bir kaç emekli daha gelmiş. Yavaş yavaş sıra olmaya başlamışsınız. En öndeki, bayrak taşıyan sensin. İlk önce gelip çok beklediğin için hem kızgınsın hem de kendi kurnazlığıyla gurur duyuyorsun. Sıra daha da kalabalıklaştıkça arka sıralardan gelip önlere kaynak yapacakları diye paranoyaklaşıp bankanın giriş kapısına yapışmışsın. Öyle yapıyorsun ki personel bankadan içeri girebilmek için kapı ile birlikte seni de açmak zorunda kalıyor. Arkalardan gelip "Bir şey sorucam." bahanesiyle içeri girmek isteyen teyzelere şarlamaşsın. Akabinde teyzeler çirkeflüğünden korkup en arka sıraya kaçmışlar falan... Arkalarından uzun bir eleş-tiri pasajına başlamışsın. Ne hükümet bırakmışsın, ne medeniyet, ne cehalet! Banka açılmış, ilk numarayı sen aldığın halde numaralarda seninki değil başka birininki yanmış. Çok ama çok sinirlenmişsin. Önce güvenlik görevlisine, sonra gişe memuruna çemkirmişsin. O da kesmemiş müdürle görüşmek istemişsin ama başaramamışsın. Başaramadığın için iyice dellennmişsin. En nihayetinde

senin numaran yanmış paranı çekmişsin ama o da ne? Para eksik! Emekli maaşından yapılan vergi kesintilerini, sağlık harcamalarını, ıvrı zıvrı falan gişe memuru cebine attı sanmışsın. Şüpheli ve itham dolu bakışlarıyla memura "Ben yemem bu çakallıkları!" demişsin. Bankadan çıkacağın sırada herkesin duya-cağı kadar yüksek bir sesle maaşının kesildiğini haykırmışsın. Alakalı alakasız herkese soyguncu, hırslı minvalinde ithamlarda bulunmuşsun. Yanlış anlamam, aksiliğin ve yaşlılığın yüzünden kimse sana ses etmemiş. Ciddiye almamış. Silsile yolu ile gişe memuruna, bankaya, Çalışma e Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na, kabineye ve en sonunda Başbakan'a kadar herkese sinkaflı cümleler etmişsin.

Tanrım, rüya gibi değil mi? İsteddiğin kadar delilik yapıp, istediğin kişiye gönlünce sövüp, istediğin kadar bağı-rabiliyorsun. Kimse de seni deliliğin, aksiliği ve lanetliğin için yargılamıyor. Aksine yaşı olduğun için hoş görüyor, saygı gösteriyor, anlayışla yaklaşıyor. Bonus olarak otobüste minibüste falan da yer veriyorlar.

Gerçek olamayacak kadar güzel. Keşke hemen emek-i olsak! Bugün, derhal, hatta şu an! Emekli olsak da bu büyüü dününün kapıları bizler için ardına kadar açılrsa.

Gel be emeklilik, gel be!

(Emekli vinyeti için bize pos veren Müşfik'e teşekkür ediyoruz.)

---Spoiler---
Game of Thrones'taki
Ak Gezen Oldu Ejderha
---Spoiler---

LOS ANGELES KALIFORNIYA

YAVRUM NASIL SÖYLİYİM SİMİDİ BEN SANA PİZİNİN İLERLEYEN BÖLLÜMLERİNİ? YERİN KULAGI VAR. SEN DE GİDİP BAKKISINA SÖYLEY-CEKSİN UĞRAŞ DUR SONRA!

AŞKIM SADECE SEYİ MERAK EDİYORUM SİMİDİ SEN ATEŞ Mİ PÜSKÜRTECEKSİN, BUZ MU? ONU SOYLE YETER!

BEN NE DİYORUM, SEN NE DİYORSUN YAVRUM YA?!

BENCE BUZ OLMALI, ARTIK AK GEZENSİN SONUÇTA...

BEN NE DİYORUM, SEN NE DİYORSUN YAVRUM YA?!

BENCE BUZ OLMALI, ARTIK AK GEZENSİN SONUÇTA...

YORULUM YAPMAK İSTEMİYORUM!

ATES SACMA OLUR ÇÜNKÜ, PEKİ BUZLAR DOLAFTAKİ GİBİ KUP KUP MU YOKSA PÜSKÜRT-MELİ Mİ? OFF! KAFAMDA DELİ SORULAR!

YORULUM YAPMAK İSTEMİYORUM!

ATES SACMA OLUR ÇÜNKÜ, PEKİ BUZLAR DOLAFTAKİ GİBİ KUP KUP MU YOKSA PÜSKÜRT-MELİ Mİ? OFF! KAFAMDA DELİ SORULAR!

SS... SEN HEY BÖYLE SORULAR
SORACAK MISIN BANA?!!?

CEVAP VERMİYORSUN Kİ AŞKO!

TAKAYIM MI AK GEZENLİ MAVİ
LENİSİ? BAYILMIŞTIN BANA...

MIHIIIIHHIIIIH!!!...

SS... SEN HEY BÖYLE SORULAR
SORACAK MISIN BANA?!!?

CEVAP VERMİYORSUN Kİ AŞKO!

TAKAYIM MI AK GEZENLİ MAVİ
LENİSİ? BAYILMIŞTIN BANA...

MIHIIIIHHIIIIH!!!...

SS... SEN HEY BÖYLE SORULAR
SORACAK MISIN BANA?!!?

CEVAP VERMİYORSUN Kİ AŞKO!

TAKAYIM MI AK GEZENLİ MAVİ
LENİSİ? BAYILMIŞTIN BANA...

MIHIIIIHHIIIIH!!!...

SS... SEN HEY BÖYLE SORULAR
SORACAK MISIN BANA?!!?

CEVAP VERMİYORSUN Kİ AŞKO!

TAKAYIM MI AK GEZENLİ MAVİ
LENİSİ? BAYILMIŞTIN BANA...

MIHIIIIHHIIIIH!!!...

ORHAN KUNER

vazgeçebilme esigi

Yedi yıl önce sabahın 5'inde otogarda bekliyorum. Hava buz gibi. Ortalık ana baba günü olmasına rağmen ben yalnız başımayım. "Vedaları hiç sevmem!" artistliği yapmamın bedelini ödüyorum. Meğer çok seviyormuşum. "Şimdi şuradan metroya binsem, 20 dakika sonra Bakırköy durağında olurum, oradan da bir minibüs hoop evdeyim! Sıcacık yatağıma yatar öğlene kadar uyurum." diye geçiriyorum içimden. Sonra vazgeçiyorum.

Vazgeçebilme esigi çok ince ama o eşikten geçmiyorum.

Şehir merkezinden çıkıp bomboş arazilerle kaplı yollar şimdi site olmuştur herhalde. 7 yıl önce beyaz karlarla kaplıydı ve "İstanbul'da ne çok arazi varmış aslında he!" diye düşündürmüştü beni.

Kahve ikramı başlıyor. Yarım bardak kaynar suya üçü bir arada kahveyi boşaltıp plastik kaşıkla karıştırıyorum. "Şimdi şurada insem, otostop çeksem, 2 saate İstanbul'da olurum. Eve gitmem de 1 saat sürse öğlene kadar uyurum!" diye geçiriyorum içimden. Sonra vazgeçiyorum.

Vazgeçebilme esigi daha da kalınlaşıyor.

Kırklareli merkezinde otogardayım. Otogarın çıkışındaki testi tutan kadın heykelinin ön yüzü buz tutmuş. Herkes uyuysun, ben otobüs dolusu adam boş sokaklara dağılıyoruz. Hemen bir kontörli telefon bulup sevdiceğimi arıyorum. Sızlanıyorum. Mızımlanıyorum. Bekliyorum ki "Boşver aşkım, gel eve." desin. Demiyor. Kızıyorum. Sonra anımei arıyorum. O da "Eve gel." demiyor. Kimse

eve gel demiyor! Halbuki bir ışık görsem ilk otobüsle geri gelicem. Yok! Kimse geri gel demiyor.

Vazgeçebilme esigi kafam kadar oldu.

Börekçiye gidip 2 porsiyon börek yutuyorum. İnternet kafeye gidip internette dolaşıyorum. Sonra yine gidip bir şeyler yiyorum. Elimde valiz, 2 numara asker tıraşımla oyalandıkça oyalanıyorum. Yok! Zaman bir türlü geçmiyor. Bir posta daha sevdiceğimi arıyorum. Bu yedinci mi, sekizinci mi ne oluyor artık. Çaresiz taksiye binip birliğime gidiyorum. Taksi-

deyken "Şimdi otogara sürdürsem, 5 dakika otogar, 4 saat İstanbul, yarım saate İstanbul otogardan bizim ev desen 5 saate evde olurum. Akşama kadar uyurum!" diye geçiriyorum içimden. Sonra vazgeçiyorum.

Vazgeçebilme esigim eşiklikten çıktı, kocaman bir beton kütesine dönüştü.

Daha önce sadece Delta Force II oyu-

nunda gördüğüm bir ortama giriyorum. Oyunun soundtracki zihnimde son ses çalarken etrafıma bakıyorum. Variller, arazi araçları, adamlar... Hepsi haki yeşil.

"Karikatürüstüm ben..." diyorum nöbetçi komutanına. "Tam yazıcı yapmak isteyeceginiz türden bir askerim." diyorum. Salak Deniz! Gevşek! Daha adını arıtar atmaz bu ne samimiyet? Şakalar komiklikler... "Geç sen geç!" diyor. Geçip devlet malı oluyorum.

Vazgeçebilme umudum tükeniyor.

2 numara tıraşlı kafamı bir daha tıraş ediyorlar. Taş gibi postal, rahatsız kamuffajlarını veriyorlar. Er gazinosunda 180 kişi üstümüzü değiştiriyoruz. "Hayatımda bu kadar çok donlu adam adam görmemişim." diyorum.

Günlerce yürütülüyorum. Silah kuşandırılıyor. Kavgaya ediyorum. Sıkı dostluklar kuruyorum. Çok göze batıp "Sosyete" diye mimmeleniyorum. Nöbetler, gece yemek söylemeler vesaire... Bir sürü anlatacak şey biriktiriyorum.

Vazgeçmiyorum.

Aradan 7 yıl geçiyor. Sevdiceğimle bir kafede oturuyorum. Gak diyorum! "Hee askerde onu yapmıştın." diyor lafı azıma tikiyorum. Guk diyorum! "Hııı komutan sana böyle demiştin, sen de böyle demiştin." diyor.

Ben istiyorum ki gönüllüme askerlik anısı anlatayım. Ben istiyorum ki 7 yıl da geçse temcit pilavı gibi ısıtıp ısıtıp yine anlatayım. Canım istedikçe anlatayım. Hep anlatayım. Ama yok!

Vazgeçebilme esigi incecik oluyor. Anlatmıyorum.

Kolombiya Karteli

B.T.S.Ö.

Uykudan Önce, Uykudan Sonra-
Geçen gece uyumaya çalışırken ansızın aklıma bir şarkı takıldı. "Biz tam yedi cüceyiz, öndört kollu bir deviz." Böyle fantastik bir şey olabilir mi yahu? Şarkı değil, Yüzüklerin Efendisi maşallah! Daha ufacıkken böyle şeylere maruz kalmış insanların akıl sağlığından ne hayır bekliyoruz ki? Dede Korkut masalı okurken Tepegöz'ü tahayyül edip gece uykuyu uyuyamıyordum. Hansel ile Gratel yüzünden yıllarca tatlı yemeye çekindim. Travma üstüne travma. Bakmayın siz, bilinçli ebeveynlik de son yıllarda moda oldu.

Furya-
Sinemada ve televizyon dizilerinde bir süredir fırtınalar estiren bir furya var; Vampir, zombi, ölü hikayeleri. Ne sevildi ki bu furyadaki inanılmaz mantık hatası kimse göremedi. Vampir, zombisi, ölüsü; diriden, sağlamdan, yaşayandan daha sağlam, daha hayat dolu! Tiplere bakıyosun, adonisli vampir var ya! Ulan vampirsin sen, vampir! İki dakika insan ol! Ne bileyim git smokinin üstüne pelerin giy. Adonis ne? Hele zombi. Zombi dediğimiz ölükten sonra mezardan çıkıp türlü hayvanlıklar yapan zalim, korkutucu arkadaş değil mi? Evet öyle. Peki neden yanakları al al? Niye sağlıklı fıskırıyor. Güzel zombi mi olur? Ölüye saygı da bir yere kadar. Vampir, zombisi, ölüsü kendi vampirliğini, zombiliğini, ölüğünü bilmiyorsa bizden de hiç insanlık bekleme-

sinler. Ya olduğu gibi görünsünler ya da göründükleri gibi olsunlar.

Hipster-
Hipster olmakla hacı nalbur olmak arasında çok ince bir çizgi var ve ben tam o çizginin üzerindeyim. Bilirsiniz, hipsterlik gömleği son düğmesine kadar ilikleme gerektirir. Fakat ben gömleğimi son

Hele kalandor enselisini hiç görmedim. Bu sebepten mütevellit gömleğin son düğmesini ilikleme hayal oldu bana. Durmadan yaka paça açık Kuzu Kuzu klibindeki Tarkan gibi geziyorum ortalıkta.

Amatör Kötülük-
Yatak odasına bakan tarafın balkon lambasını gece boyunca açık bırakın. Uyumaya çalışan komşuların retinasını verin ışığı, verin fotonu. Bütün gece gözlerine uykuyu girmesin.

Gece Yarısından Sonra-
Gece oldu mu içimi bir sıkıntı, bir hüzün kaplıyor. Uyusam uyuyamıyorum, otursam içine düştüğüm düşüncelerden dolayı huzursuz oluyorum. Endişeleniyorum. Kaygılanıyorum. "Acaba..." diyorum, "...Muazzaz Abacı dev tüylü ottrili kostümünü çıkarıp alt eşofmanını giydi mi?" diyorum. Sorular cevapsız kalıyor, gece bitmiyor. Sabahı sabah ediyorum.

Karpuz-
Peki ya Marilyn Manson üst çıplak, alta tayt gibi düdük pantolonuyla gelse, kolunun altında dev Adana karpuz olsa. "Karpuz da karpuz vallaha! Bal bal! Kurabiye gibi şerfetsizim!" dese? Ne yapardınız? Bence hiç tereddüt etmeden buyur ederiniz. Zira karpuzla gelen insandan kötülük gelmez. En güzel duyguların insandırı onlar. (Beri yandan sadeli, düz Marilyn Manson olarak gelse, evde karımız var kızımız var kesinlikle eşikten içeri almazız.)

İnanılmaz Benzerlik-
Arkadaşımın nişanlısı siyasetçi İlhan Kesici'ye benziyor. Nişanlı kız bu arada:/

düğmesine kadar iliklediğimde cuma namazından çıkmış hacı nalbur gibi oluyorum. O niye öyle o? İnanın hiçbir fikrim yok. Sanırım tipim müsait değil. Başka bir genç (ekserisik olarak) gömleğini son düğmesine kadar iliklediğinde pekâlâ hipster olabilir. Sorun kalın ensem ve iri yarı vücudumdadır olmalı. Bugüne kadar hiç iri yarı hipster gördünüz mü? Ben görmedim.

Çirkin Kızın Kariyer Planı-

Bir şeyler değişti. Bunu tam olarak fark edemesek de hissedebiliyoruz. Geçmişte çirkin kızlar, çirkinliğinden güç bulup gazı gelerek derslerine, eğitimine abanıyor, kariyer basamaklarını üçer beşer tırmanarak meslek hayatlarında zirveyi oynuyor. Güce ve paraya kavuşuyor. Güzel kızın güzelliğinden mütevellit bu taraklarda hiç bezi olmadı. Zaten güzeldi. İstedigi her şeyi güzelliğiyle kullunarak kolayca ulaşılabildi. Tüm imkanlar, tüm kapılar ardına kadar açıldı. Hayat çirkin kız için daha zordu. O da zorluklardan bilendi ve başardı. Fakat son dönemlerde bir şeyler değişti. Bu düzende bir gariplik var. Çirkin kızlar artık eğitim ve kariyer basamaklarına eskisi gibi abanmıyor. Tercihlerini plaza kadını olarak değil stil sahibi moda ikonuna da blogger olmaktan yana kullanıyor. Bir dakika, bir dakika! Eee? System of a down! Normalde "Bunu da giyen var mı lan?" dediğimiz kıyafetleri giyip çevreye cool bakışlar atan kızlar çirkin kızlar olmaya başladılar. Ne kadar çirkinlerse o kadar iddialı oluyorlar. Bloggerlar ise bir başka örneği. Güzel kızların yaşadığı hayata gipte ile bakıp içlerinde kopan fırtına ile harmanlayarak takma isimlerle yazılar yazıyor. Geçmiş dönemdeki çirkinliklerinden dolayı eğitime önem verdiklerinden edebiyat derslerinde başarılı olarak güzel ve akıcı bir dille, keyifli bir anlatıma da sahip oldular. Bir blogger kız ne kadar çirkinse o kadar başarılı oldu. Plazalar, iş dünyası kadına hasret kaldı. Geri dön çirkin kız. Hep moda, hep bloggerlik olmaz. Azıcık da plazalardan granit tabanlarında topuklu ayakkabıları tıkdırdı.

Karar Mekanizması-

Karar mekanizması deyince aklıma büfelerdeki demet portakal sıkma makineleri gibi bir şey geliyor. Üzgünüm.

Smart TV-

Biz smart televizyonlara el sallayıp kanal değiştirirken, smart televizyonlar da bize el sallayıp karşılık verecek mi? Vermeyecek! O zaman öncelikle o el bir insan! O el insan, öyle konuşalım!

Sit-Com Evi-

Bizim ev sit-com evi olsa, kapı menteşeleri sökülüp her iki taraftan da açılabilen menteşelerden takılsa, komşular evimizi tekke gibi yapsa, kimin ne zaman gireceği belli olmasa, istedikleri zaman evimize girip çıkabilseler yine de annem ne yapar eder gelen misafire terlik giydirdi. Bu evde teriksiz yere basılmaz! Nokta!

Müşehzi Gülücük-

Bir kafede bir restoranda çok büyük bir hürmetle ağırlandı müşteri duygusunu en üst noktada yaşadıkdan sonra hesabı ödeyip çıkacakken sevgilinizin çişinin gelmesi, tuvalete giderken dev çantasını size vermesi, tuvalet kapısında dev kadın çantasıyla beklemek, beklerken az önce size büyük bir hürmetle servis yapan garsonu görmek, garsonun dudağının kenarında beliren o müşehzi gülüş, sizin vakur duruşunuzu bozmamaya çalışmanız fakat kolunuzdaki dev kadın çantasıyla tuvalet kapısında bekleyen adam olma gerçekliğiniz yüzünden yüzünüzün asılması, o sırada tuvaletten çıkan sevgilinizin surat asıklığınızdan alınması, bir gereksiz

gerginlikler, bir yanlış anlamalar, bir bi şeyler... Bunlar dandik Türk televizyon dizisi değil, hayatın ta kendisi. Televizyonda görüp öf pof yapacağımız şeyler her gün başımızdan geçiyor. Gerçeğin peşinden mi gitmek gerek yoksa ideal olanın mı biliyorum. Belki de insan yaşamadığını görmek istiyordur.

Kayıp-

Zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yok! Belki kimlik! Uzaklan kumanda... Terliğin teki. Bir ihtimal cep telefonu. Gerçi onu da başka bir telefon daldırarak bulabiliyoruz. ... Kaybedecek bir şeyimiz varmış. Benim biraz tadım kaçtı. Cüzdanı kaybedince cüzdandaki paraya değil de kimlik ve kredi kartlarını yeniden çıkarmaya yanan kişi sahteliği tüm Oscar ödülleri layık bir oyunculuk değil midir? Olan olmuş, giden gitmiş ama hala paraya ehemmiyet vermeyen insan havalarına ne gerek var? Ben olsam haliyle yüz üstü yatar çorabım çıkına kadar paracıklarmı da paracıklarmı diye dövdünerk ağlarım.

"Dünya benim fikrimdi."

(Schopenhauer)

"Bat dünya, bat"

(Öğüz Atay)

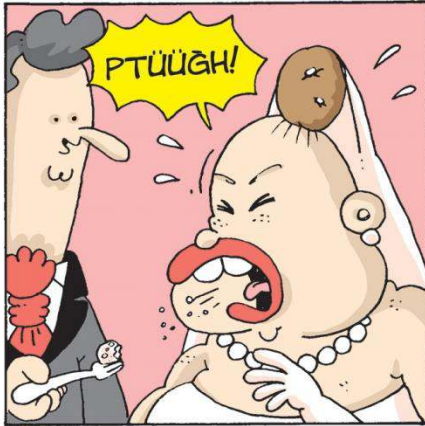
"Muazzaz Ersoy krem rengi dantel sehpa örtüsüne benziyor."

(Deniz Kestane)

Fıkra-

Annam her Nasreddin Hoca fıkrası duyduğunda bir süre Nasreddin Hoca'ya rahmet okuyor, sonra fıkraya gülüyor.

Gelecek ay görüşmek üzere. Optüm.*

bor
adam

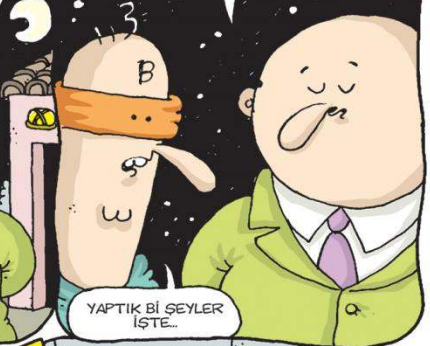
ALLAH SENDEN RAZI OLSUN
BOR ADAM. SEHRİMİZİ İTTEN
KOPUKTAN ARINDIRDIN!
SAYENDE GECELERİ RAHAT
UYUYORUZ.

ASLINDA DAHA PİS DÖVERDİM AMA
BİLİYORSUN, ÜLKEMİZDE BOR
CIKARILMASINA İZİN VERMİYORLAR!

BU BİLE YETER BOR ADAM. FİSKE
ATA ATA ASAYİŞİ SAĞLADIN

YAPTIK Bİ ŞEYLER
İŞTE...

EMEĞİNİN KARSILIĞI DEĞİL BELKİ AMA USTANIN
TERİ SOĞUMADAN BAŞIŞINI VER DERLER.
TEŞEKKÜR MAHIYETİNDE SEHRİMİZİN ANAHTARINI
SANA TAKDİM EDİYORUM. HELAL ET.

HELAL OLSUN
BAŞGANIM.

BOR ADAM.. BOR ADAM.. EHEHEHE.. YAV
ANAHTARI SANA VERİRKEN FARK ETMEMİŞİM.
O BİZİM EVİN KAPISINI DA ACIYORDU YA!
EHEHEHE.. GECE BİZİM KAPİYİ ZORLAMAZSIN
DI MI? KARIMIZ KIZIMIZ VAR SONUÇTA..
EHEHEE.. GERİ DE ALINMAZ Kİ SİMDİ..
HEDİYE SONUÇTA! EHEHEE..

küçük hesaplar

Oğuz Atay'ın Tutunamayanlar romanında Selim Işık bir sabah arkadaşına gitmek için yoldadır. Sabah çok erken bir saat olduğundan, uygun olup olmadığı endişesiyle de biraz rahatsızdır. Gerçi Selim Işık hep rahatsızdır. Arkadaşının sokağına geldiğinde 50 metrelik yolu yavaş adımlarla ilerlemeye başlar. Ama yok! Yine de çok erken bir saatte oraya varacaktır. Biraz köşede bekler. Kimse onu görmesin diye saklanır. Biraz kahveye gider. Ne yaparsa yapsın saat hep erken, hep uygunsuzdur. Nihayetinde cesaretini toplar, saat çok erken de olsa arkadaşının evine gider.

Yıllar değişiyor, zaman geçiyor, argümanlar değişiyor ama küçük hesaplar hiç değişmiyor.

Küçük hesaplar...

Geçenlerde çok önemli bir telefon konuşması yapılmıyordu. Bir telefon konuşmasının başına "Çok önemli" ibaresi eklenince beni bir haller alıyordu. Kafamda kırk tiki dolanıyordu, kırkının da kuyruğu birbirine değmiyordu, sırtım terliyor, başım ağrıyordu... Ne ararsanız artık! Çok strese giriyordum.

O gece bu hâllenmeler yüzünden sabaha karşı 4'te yattım. 4'e kadar kah Twitter'da kafamı dağıtmaya çalıştım, kah tavlâ oynuyordum. Kafamdaki düşüncelerden mütevellit ne Twitter'dan tat alabildim, ne de marştan kurtulabildim.

Telefonun alarımı demişken, 24 aylık taksiti daha bitmemiş olan süperonik cep telefonunun alarımı kurup telefonla kapadığımda alarım çalışıyor olması çok sinirimi bozuyor. Sırf bu özelliği se-

biyile sabahlara kadar radyasyon manyağı oluyorum. Ha, diyebilirsiniz ki "Git çalar saat al o zaman!", almıyorum! Demeyin öyle. İlle de cep telefonumun alarımını kurup uyanıcam.

Neyse, sabah 9'a 10 kala uyandım. Tez canlı gibi sabahın köründe "çok önemli telefon görüşmemi" yapmayayım diye biraz beklemeye karar verdim. O biraz dediğim zaman var ya? İnanın asırlar gibi geçiyor. Saate bakıyorum 9'da 5 var. Bekliyorum, bekliyorum, tekrar saate bakıyorum 9'a 5 var. Allah belasını versin bu zaman mefhumunun!

Saat 9 olduğunda da bambaşka bir dert hasıl oldu bende! Eğer saat 9'da ararsam karşı tarafın "Hımm beni aramak için 9'u beklemiş. Yani tam saati. Demek telefon konuşmamızı önemsiyor. Demek önemsiyor, o halde iper benim elimde! İşte şimdi sıçtın evlat!.. Şimdi sıç-tın!" gibi düşüncelere kapılması işten bile değil. Elbette böyle bir düşüncenin doğmaması için 9'da aramamaya karar verdim. Biraz daha bekledim.

Beklerken neler konuşacağımı toparlamak adına küçük kağıtlara kısa notlar aldım. Tüm notlarımı 3 ana başlık altında topladım. En şahane cümlelerimle ve en yalın halde anlatmak için güzelleştirdim. Tüm özgüvenimi toplayıp aradım ve cep telefonu kapalı çıktı! Haydaaa!

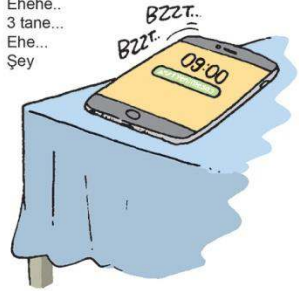
Allah'ım çıldırıcımı!

Bildiğim her şeyi unuttum. Ne için aradığımı, saati, 3 cümleyi, destansı anlatımları falan... Her şey kuş olup uçtu gitti. Ben cep telefonuma bakıyorum, cep telefonum bana bakıyor. Parlak ekranda parmak izlerim olduğunu ve "silsem silinmiş aslında" gibi düşüncelere kapılırkən "CEP AÇIK" mesajı geldi.

Artık telefon açık bu dertten kurtulacağımı mı sanıyorsunuz? İşte buna gülerim! Hahayt! "CEP AÇIK" mesajı gelir gelmez arayıp sanki telefonunun açılmasını aptortta bekliyor olduğum anlaşılсын ister miyim hiç? İstemem tabii ki! Yine beklemeye karar verdim.

En nihayetinde bu çetin bekleme sürecine 10 dakika dayanabildim ve aradım. Çok yoğundu. Hemen derdimi anlatmam gerekiyordu. Çok heyecanlandım.

"Aradım şeydi.
Sonra şey oldu...
Ehehe...
3 tane...
Ehe...
Şey

cümlesi..." diye geveledim. Birkaç kelime de kekeledim sanırım. Kısaca olmadı, olmadı, olmadı...

"Çok yoğun" insanla telefonda konuşmak, derdi maruzatı özet geçmek, beklemek, başkasının gözündeki imajımızı, küçük hesaplar... Hayat zaten çok zor, daha da zorlaştırmak için elimizden ne geliyorsa yapıyoruz. Hakkımızı verin, bu konuda bir Selim Işık çok iyi, bir de ben. Üzerimizi ze tanımam.

MÜŞFİK

ayıp

TAHİR OLMAK AYIP DEĞİL!
ZÜHRE OLMAK DA...

AMA INSTAGRAM'DA HALA
TATİL STORY'Sİ PAYLAŞMAK?...

NALAKASI VAR BE?!!

EYLÜL GELDİ ALLAHIN CEZASI! SÖMÜRDÜN
DENİZİ, GÜNEŞİ! YETHER BE!!!

YAZ TATILI

inanmayan gitsin baksın

DÜNYACA ÜNLÜ FİZİKÇİ STEPHEN HAWKİNG, YÜKSELEN MOTORİN FİYATLARINDAN PERT YANDI.

BASBAKANIM BEN BİR FİZİKÇİYİM. ŞİMDİ SİZE YAZAR-KASA ATIYORUM GİBİ DÜŞÜNÜN. HOOP! EVET.. ATTIM ŞU AN.

ADANA'DA BACK TO SCHOOL DÖNEMİNE SINIRLENEN A.O., GÜNEŞE MERMİ YAĞDIRDI.

RESMEN KAFAYI TAKTILAR BANA AİRKADASI!

YURDUMIZA GELEN SON RUS TURİST KAFİLESİ TÜRK ERKEKLERİNDEN BEKLEDİĞİ İLGİYİ GÖREMEDİ.

EYLÜL, EKİM GİBİ HEÇ YAŞLILAR GELİYOR!

MEMELER YERLERDE

WHATSAPP YETKİLİLERİ TEK KELİMEYE MİLYONLARCA ANLAM SİĞİRİARAK AYRILAN ÇİFTE PLAKET VERDİ.

PEKİ

OK

ADRIANA LİMA, METİN HARA İLİŞKİSİ ŞÜKRÜ DAYIMA İLHAM OLDU.

DEMİK Kİ BANA DA BAKARMIŞ! VALLAHA BAKARMIŞ! EHEHE...

ŞİMDİ DE BİZDEN HABERLER... KOPEĞİMİZ BARNEY SİÇTİ!

HEV!

